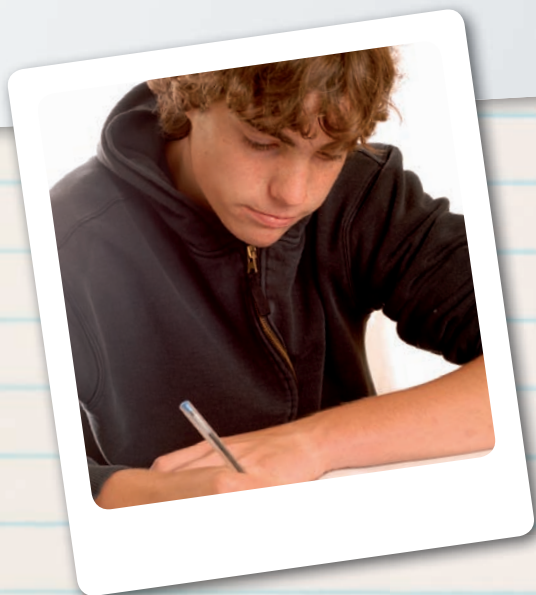

Mezinárodní soutěž v psaní dopisů 2011

Česká pošta, s.p., vyhlašuje téma pro 40. ročník Mezinárodní soutěže v psaní dopisů pro mládež do 15 let, soutěže, která je na celosvětové úrovni organizována Světovou poštovní unií:

"Představ si, že jsi strom v lese. Napiš někomu dopis a vysvětli mu, proč je důležité chránit lesy."

Podmínky soutěže:

- text v českém jazyce na výše uvedené téma bude napsán ve formě dopisu někomu, to znamená např. s adresou, místem a datem napsání a s oslovením na začátku, pozdravem a podpisem na konci dopisu, jeho rozsah bude nejvýše 800 slov;
- bude dosud nezveřejněným a původním dílem soutěžícího;
- soutěže se mohou zúčastnit chlapci a dívky, kteří bydlí na území České republiky a kteří ani v den, kdy dopis napíšou, nedosáhnou věku 16 let;
- na konci dopisu bude uvedeno jméno a příjmení soutěžícího, jeho věk a přesná adresa školy;
- text musí být odeslán nejpozději do 18. března 2011 na adresu: Česká pošta, s.p., kancelář č. 15 pro soutěž v psaní dopisů, poštovní příhrádka 99, 225 99 Praha 025.
- Česká pošta, s.p., odmění vítěze digitálním fotoaparátem, soutěžící, kteří se umístí na druhém a třetím místě, obdrží MP3 přehrávač a všichni ocenění také malé poštovní překvapení;
- vítězný dopis bude zaslán v české verzi s francouzským nebo anglickým překladem Mezinárodnímu úřadu Světové poštovní unie v Bernu, která dopis spolu s dalšími vítěznými dopisy z ostatních zemí světa předloží k vyhodnocení mezinárodní porotě a ocení ty nejlepší;
- výsledky soutěže budou zveřejněny 4. května 2011 na internetových stránkách České pošty, s.p., u příležitosti vydání poštovní známky z emise Evropa k Mezinárodnímu roku lesů, výsledky světové části soutěže pak 5. října 2011 u příležitosti vydání známky ke světovému dni pošty;
- nejzdařilejší díla mohou být Českou poštou, s.p., uveřejněna;
- více informací na www.ceskaposta.cz a soutez@cpost.cz.

Vítězný dopis

celosvětového kola Mezinárodní korespondenční soutěže 2010 do 15 let

"Napiš někomu dopis a vysvětli mi, proč je důležité mluvit o AIDS a chránit se proti této nemoci."

Lucie Bezečná
15 let
ŽŠ Frýdek-Místek, Lískovec

Milá babi,

Ahoj, jak se máš? A co podnik prosperuje dobře? Sice byl vždy malý, ale charakter měl obrovský, stejně jako ty. Omlouvám se, že jsem nepsala dřív. Víím, že to jsou už tři týdny, ale stěží si zvykám na nové místo. Někdy, vlastně skoro pořád mi nahání husí kůže. Víím, že tady jsem vlastní chybou, ale opravdu se snažím s tím bojovat. Asi se ptáš, proč ti píšu! Já jsem si tě vždycky vážila a vždycky si tě budu vážit. Chci, abys to věděla. Důvěřovala jsi mi a já tě zklamala, a to mi srdíčko trhá, rve mi ho na kusy. Ukazovala jsi mi správný směr a já tě neposlouchala. Víš, že obdiv tebe samé bylo u mě na prvním místě. Nedokázala jsem pochopit, jak jsi to zvládla, přijít jeden den o dceru a dozvědět se, že se budeš muset zbylých pár let o mne starat. Ale proč ti vlastně píšu? Za prvé bych tě chtěla pozvat na naše sezení. Paní doktorka říká, abychom pozvali rodinné příslušníky, a ty jsi jediná, koho mám. Budeme si povídat o AIDS a o mém životě. A za druhé, je to vlastně součást mé terapie. Pokud chci mám napsat co cítím, co prožívám, já moc chtěla, abys to věděla úplně od začátku.

Pamatuji si to přesně, takové věci se nedají zapomenout. Bylo 6. října 2009 a venku bylo syčravo a zima. Byla jsem s Andreou venku. Byla to moje nová kamarádka. Znala jsem ji už čtrnáct dní a byla fajn. Nuda je fakt špatná a dolehla tu dlouhou cestu až k nám. Tu se najednou Andrea rozpovídala, řekla mi, že je fetiška už dva roky, a taky mi nabídl. Nechtěla jsem, měla jsem dobrou výchovu, ale později mě to lákalo zkoušet jak to chutná, co to s tebou udělá. Moje vůle byla příliš slabá a podlehla jsem jí. Byl to perník. A ten den po vyzkoušení jsem se nemohla odtrhnout. Lákalo mě to jako nikdy nic jiného na světě. Přestat nešlo. Další na radě byl už heroin, byl tvrdší a lepší. Dala jsem za to veškeré kapesné. Kamarádi mi taky půjčili, ale pak to chtěli zpátky, a peníze nebyly. Proto jsem začala vybírat účet. Vezla jsem se, nastoupila jsem do rozjetého vlaku a nedokázala vystoupit, vyskočit. Dnes už víím, že to byla obrovská chyba. Nedokážeš si představit jak mě to v uvnitř ubírá. Jsem HIV pozitivní. Nemoc jako každá jiná? To asi ne, ale je to moje chyba, víím to. Každý den u nás probíhá sezení, probíráme svou minulost, budoucnost, i přítomnost. Mít přátele je fajn a tihle ti zůstanou na celý život. Dozvěděla jsem se tu tolik příběhů. A navíc, a to je nejdůležitější, probíráme svou nemoc a její následky, jak probíhá. A já se taky léčím ze své závislosti. Včera jsem byla na jedné základní škole. Mluvila jsem o svém příběhu, ulevilo se mi. Všichni napjatě poslouchali. Tak jsem nezapomněla zmínit jak se před touto nemocí chránit.

Já se opravdu snažím a rozhodně chci, abys to věděla, snažím se být čistá a už se mi to docela daří. A co, nemám se čím vychloubat. I když přestanu něco mi do konce života zůstane. Něco co budu vědět, že kdybych to udělala jinak bylo by to úplně jinak. Něco s čím budu žít. Je to to, že mám AIDS. Nemoc, která se nijak neprojevuje, ale zkrátí mi můj drahocenný život, který mi máma dala. Určitě by na mě nebyla pyšná. Bylo to docela těžké tento dopis napsat. Víš, co by bylo nejlepší, kdyby si všichni dali rozhodně pozor na to, co dělají a jestli to půjde nespádnout třeba do drog jako já. Nevím, jaké je řešení. Ale ono určitě je. Létá si ve vzduchu a čeká, až se ho někdo chytí. Byla bych velmi ráda kdybys v pátek přišla. Budeme si o AIDS povídat a také o mně a o tobě. A krozně, krozně ráda tě uvidím. Stýská se mi po tobě. Minulost nevrátím, ale budoucnost můžu změnit a já ji změním. Jsem rozhodnutá, že to nevezdám a budu bojovat do konce života. Až se vrátím mohla bych ti pomoci v obchodě teda pokud se budu moci k tobě vrátit. S láskou tě líbá tvá vnučka, která na tebe každý den s bolestnými slézčkami myslí. Mám tě ráda.

Lucie